

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 18CoE/327/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112232592
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1112232592.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v exekučnej veci oprávneného: O. L., R.. XX.XX.XXXX, D. R.. Q.. I. Č.. XX, XXX XX D., proti povinnému: K. L., R.. XX.XX.XXXX, D. R.. Q.. I. Č.. XX, XXX XX D., štátny občan SR, pre vymożenie peňažného plnenia predstavujúceho zaostalé výživné za obdobie január 2010 až august 2012 s príslušenstvom pozostávajúcim z trov exekučného konania a trov exekúcie vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Anton Bury, PhD., Exekútorský úrad Jelenia č. 26, 811 05 Bratislava, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, č.k. 2Er/2211/2012-73 zo dňa 21.05.2015, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I, č.k. 2Er/2211/2012-73 zo dňa 21.05.2015, potvrdzuje.

II. Oprávnenému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa, opierajúc sa o dôvody zastavenia exekúcie vyplývajúce z § 57 ods. 1 písm. f) zákona NR SR č. 233/1995 Z. z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), v znení ďalších noviel (ďalej len: „EP“), zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý svoju žiadosť odôvodňoval v podstate tým, že:

- v predmetnej exekúcii sa vymáha údajná dlžná pohľadávka na výživnom vo výške 2.580,03 Eur za obdobie január 2010 až august 2012, pričom povinný bol v období od 14.06.2010 do 09.06.2011, teda v období vzniku pohľadávky na výživnom, vo výkone trestu odňatia slobody. Uviedol, že po prepustení z výkonu trestu zaplatil súdnemu exekútorovi pohľadávku na výživnom vo výške 2.560,- Eur a následne, v období od roka 2012 do 2014, sa snažil podľa možnosti poukazovať synovi výživné mesačne vo výške aspoň 49,79 Eur,
- dlžná pohľadávka na výživnom, pre ktorú bol začatý výkon exekúcie už neexistuje, nakoľko ju dňa 11.11.2014 a dňa 28.11.2014 uhradil v plnom rozsahu,
- úhradu dlžných pohľadávok na výživnom preukazuje aj rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 3T/10/2014 zo dňa 28.11.2014, v zmysle ktorého bol povinný oslobodený spod obžaloby pre prečin zanedbávania povinnej výživy, pretože zanikla trestnosť činu pre splnenie si povinnosti výživného obžalovaným (teraz povinným),
- uviedol, že celkovo od obdobia 2011 až po rok 2014 zaplatil na výživnom sumu vo výške 6 661,64 Eur.

Oprávnený reflektujúc na návrh povinného vyjadril opodstatnenosť predmetnej exekúcie, keďže povinný si nespĺnil uloženú mu povinnosť a zdôraznil, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 3T/10/2014 zo dňa 28.11.2014 bol povinný oslobodený spod obžaloby, nakoľko dlžné výživné uhradil od mesiaca september 2012 do 28.11.2014, pričom uhradené výživné, na ktoré poukazuje povinný sa netýka predmetného exekučného konania, v ktorom sa vymáha zaostalé výživné do konca augusta 2012.

Súdny exekútor k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že povinnosť úhrady zaostalého výživného za obdobie január 2010 až august 2012 u povinného trvá i naďalej, nakoľko si povinný túto povinnosť nesplnil ani po tom, ako mu bolo vrátené zadržané vodičské oprávnenie z dôvodu vhodnejšieho postavenia na trhu práce.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie povinný a žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a exekúciu zastaviť. V dôvodoch odvolania zopakoval svoje argumenty už uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 zákona NZ ČSR č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok /ďalej len „OSP“/) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie povinného nie je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že exekučné konanie sa opiera o exekučný titul - rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č.k. 24C/1/2010-126 zo dňa 12.01.2012 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co/184/2012-146 zo dňa 15.08.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 23.08.2012 a vykonateľnosť dňom 23.08.2012. Teda ide o exekučný titul predpokladaný v § 41 ods. 1 EP. Týmto exekučným titulom bol zmenený rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 30.10.2000, č.k. 17Nc/11/1999-82, ktorým bol odporca (v tomto konaní povinný) zaviazaný na platenie výživného navrhovateľovi (v tomto konaní oprávnenému) vo výške 49,79 eura (1.500,- Sk) mesačne tak, že od 04.01.2010 do 30.04.2010 je odporca (v tomto konaní povinný) povinný prispievať na výživu navrhovateľa (v tomto konaní oprávneného) sumou vo výške 180,- Eur mesačne, od 01.05.2010 do 31.08.2011 je odporca (v tomto konaní povinný) povinný prispievať na výživu navrhovateľa (v tomto konaní oprávneného) sumou vo výške 49,79 Eur a od 01.09.2011 je odporca (v tomto konaní povinný) povinný prispievať na výživu navrhovateľa (v tomto konaní oprávneného) sumou vo výške 180,- Eur mesačne a to k 8. dňu v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa (v tomto konaní oprávneného).

V prípade argumentácie povinného ide o tvrdenia nemajúce za následok zastavenie exekúcie, nakoľko z priloženého rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 3T/10/2014 zo dňa 28.11.2014 bolo preukázané, že oslobodenie povinného spod obžaloby zo zanedbania povinnej výživy, sa netýka plnenia vymáhaného v tomto exekučnom konaní. Z vyjadrenia súdneho exekútora zo dňa 12.11.2014 vyplýva, že od zrušenia exekučného príkazu na zadržanie vodičského preukazu zo dňa 27.06.2014, povinný uhradil na zaostalom výživnom dňa 13.10.2014 sumu vo výške 30,98 Eur, z toho zaslané oprávnenému 24,00 Eur a dňa 24.10.2014 sumu vo výške 30,00 Eur, z toho zaslané oprávnenému 24,00 Eur. Povinný preukazuje zánik svojej vyživovacej povinnosti piatimi poštovými poukázkami, z ktorých vyplýva, že poukázal oprávnenému dňa 11.11.2014 - 2.300,- Eur, dňa 28.11.2014 - 825,- Eur, dňa 09.01.2015 - 110,- Eur, dňa 17.01.2015 - 70,- Eur a dňa 25.02.2015 - 30,- Eur, ani na jednej poštovej poukážke nie je zdokumentovaný účel uskutočnenej platby. Navyše platby boli uskutočnené mimo pokynu obsiahnutom v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 25.07.2011 a 28.11.2012 v zmysle ktorého mal povinný realizovať úhradu dlžnej sumy (celkom 2.580,03 Eur) k rukám súdneho exekútora, resp. poukázaním na jeho účet v peňažnom ústave B. D., O..I., bankové spojenie: číslo účtu XXXXXXXX/XXXX, variabilný symbol XXXXX. Z uvedeného je teda neurčiteľné o aké úhrady zo strany povinného vo vzťahu k oprávnenému ide a preto v tomto smere je povinný v dôkaznej núdzi, ktorú nemožno pričítať na ťarchu oprávneného.

Podľa § 58 ods. 1 EP, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 57 ods. 1, EP, exekúciu súd zastaví, ak má za preukázaný niektorý z dôvodov zastavenia exekúcie obsiahnutý v písmenách a) až k).

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí ak je vo výroku správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V rozhodnutí exekučného súdu o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie bolo úlohou prvostupňového súdu, v rozsahu návrhu na zastavenie exekúcie, preskúmať dôvodnosť tohto návrhu.

Týmto dôvodom mali byť vyššie uplatnené námietky povinného, ktoré tvrdenia boli preukázateľne vyvrátené. Exekučný súd preto správne vyhodnotil návrh povinného na zastavenie exekúcie ako bezpredmetný, nemajúci vplyv na vedenie exekúcie, čoho následkom odvolací súd s poukazom na § 219 ods. 1 OSP napadnuté uznesenie, ako vecne a právne argumentačne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 OSP s poukazom na § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému oprávnenému tieto nepriznal, lebo mu žiadne v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.